

Den stolta familjefadern, Johan Eriksson, vid "familjeracerbilen" med sulorna mot den värvarma asfalten.

► både Johan och Anna i munnen på varandra:

- Vi ska ju kunna åka med den som familjebil, Anna, barne å jag elle bara att Anna kan åka en sväng å så, Inte fö mycke rejsliksom. De ska va kul å både bygga å köra, inte dyrt å inte jobbigt. Varje vinter meka vi men till sommarn ska de va klart å köra, man skajukunna använda den!

Dottern Alvira jollrar instämmande i bakgrunden.

RACERBILSRÖTTER

Hela familjen är engagerade i den lokala klubben "Motorentusiasterna i norr". De tar gärna bilen med bilbarnstol där fram och åker på en tisdagsträff för att dryga ut Bodens entusiastbilsflotta.

Femtioalsskeppen skjutsar mest en äldre generation. Mindre

Klassisk inredning med full kontroll på alla mätare. Superior-ratt är pricken över iet.

motorstarkare bilar med ungdomar bakom ratten är i minoritet. Hur kommer det sig att det blev en racer?

- Det kom väl från din pappa, säger Anna.

Jo, han (Mats Eriksson) och Janne Holm körde Plymouth Duster i Superstock på 80-talet ...

- Han hade flera bilar, nå, ja gilla designen på våran -73:a, -74:an e

fulare, å så erom dessutom billigare än sextioalarna.

BRÅTTOM ATT HANDLA

Så det var kanske inte så konstigt att drivlinan revs ur för att få alla tänkbara uppdateringar. Tack vare rötterna i norrländsk racinghistoria plockades allt isär och önskelistor skrevs.

Det unga paret fick då plötsligt besked om att storken var i antågande och ett tidigare beslut om en USA-resa fick hastigt och lustigt hamna överst på dagordningen. Anna var väl inte helt nöjd med innehållet i handbagaget vid återresan.

- Vi kånkade på bra många kilon genom korridorerna, säger hon.

- Ja, det var mest bara motor- delar, toppar och tänddelar.